

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

18 октомври 2018 година *

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕО) № 397/2004 — Внос на памучно спално бельо с
произход от Пакистан — Запазване на правния интерес“

По дело C-100/17 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на
24 февруари 2017 г.,

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, установено в Карачи (Пакистан), за което се явяват L. Ruessmann,
avocat, и J. Beck, solicitor,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Съвет на Европейския съюз, за който се явява J.-P. Них, в качеството на представител,
подпомаган от R. Bierwagen и C. Hipp, Rechtsanwälte,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват J.-F. Brakeland и N. Kuplewatzky, в качеството на
представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: Т. von Danwitz, председател на седми състав, изпълняващ функциите на
председател на четвърти състав, К. Jürimäe, С. Lycourgos, Е. Juhász (докладчик) и С. Vajda,
съдии,

генерален адвокат: Е. Sharpston,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 януари
2018 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от
22 март 2018 г.,

* Език на производството: английски.

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 С жалбата си Gul Ahmed Textile Mills Ltd (наричано по-нататък „Gul Ahmed“) иска да бъде отменено решението на Общия съд на Европейския съюз от 15 декември 2016, Gul Ahmed Textile Mills/Съвет (T-199/04 RENV, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2016:740), с което Общият съд отхвърля жалбата му за отмяна на Регламент (ЕО) № 397/2004 от 2 март 2004 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан (ОВ L 66, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 108, наричан по-нататък „спорният регламент“) в частта, която се отнася до него.

Обстоятелства, предхождащи спора, и спорният регламент

- 2 За нуждите на настоящото производство обстоятелствата, предхождащи спора, могат да бъдат обобщени, както следва:
- 3 Gul Ahmed е пакистанско търговско дружество, което произвежда и изнася спално бельо за Европейския съюз.
- 4 След като на 4 ноември 2002 г. е подадена жалба, Европейската комисия започва антидъмпингово разследване по отношение на вноса на спално бельо от памук, чист или примесен със синтетични или изкуствени влакна или с лен (без ленът да е преобладаващата тъкан), избелен, оцветен или щампован, с произход от Пакистан за периода от 1 октомври 2001 г. до 30 септември 2002 г. Проверката на тенденциите, които са от значение за оценката на вредата, обхваща периода от 1999 г. до края на периода на разследване.
- 5 На 10 декември 2003 г. Комисията изпраща на жалбоподателя общ документ с окончателна информация, в който излага подробно обстоятелствата и съображенията, поради които предлага приемане на окончателни антидъмпингови мерки, както и отделен документ с окончателна информация до жалбоподателя. С писмо от 5 януари 2004 г. жалбоподателят оспорва заключенията на Комисията в посочените документи. С писма от 16 февруари 2004 г. жалбоподателят предоставя и други данни на Комисията.
- 6 На 17 февруари 2004 г. Комисията отговаря на писмото от 5 януари 2004 г. Макар да внася някои корекции в изчисленията си, посочената институция потвърждава заключенията, които е направила в документите с информация, посочени в предходната точка. С писмо от 27 февруари 2004 г. жалбоподателят настоява, че Комисията е допуснала грешки при извършения от нея анализ.
- 7 На 2 март 2004 г. Съветът на Европейския съюз приема спорния регламент.
- 8 В съображение 70 от спорния регламент Съветът констатира наличието на общ среден дъмпингов марж от 13,1 %, приложим спрямо всички пакистански производители износители.
- 9 На следващо място, в частта, в която се прави анализ на цената, включена в общата рамка на проучването на претърпяната от производството на Съюза вреда, Съветът по същество отбелязва в съображение 92 от посочения регламент, че средните цени на килограм, прилагани от производителите от Съюза, постепенно са се увеличавали през разглеждания период и че за да се извърши преценка на тази промяна, следва да се припомни, че тази средна цена обхваща както видове на разглеждания продукт с висока стойност, така и такива с ниска стойност, и че

„производството на [Съюза] е било принудено да се насочи към повече продажби в нишата за продукти с висока стойност, тъй като неговите продажби в голям обем на масовия пазар са изтласкани от вноса от страни с ниски цени“.

- 10 В съображение 101 от спорния регламент Съветът посочва, че положението на производството на Съюза се е влошило, като отбелязва, че що се отнася до средните продажни цени на избраните производители, „през разглеждания период се наблюдава тенденция на нарастване, която обаче частично се дължи на пренасочването на повече продажби към нишата на продукти с висока стойност“.
- 11 В общата част, в която се прави анализ на причинно-следствената връзка, Съветът в рамките на проучването на ефекта от дъмпинговия внос по същество посочва в съображения 104 и 105 от спорния регламент, че както обемът на вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан, така и съответният пазарен дял на тази страна са се увеличили в рамките на Съюза. Съветът освен това посочва, че „цените [...] на дъмпинговия внос са значително по-ниски от онези на производството на [Съюза], а също и на износители от трети страни. В допълнение на това се установи, че на производството на [Съюза] се е наложило в значителна степен да се оттегли от нискоценовите сегменти на пазара, където има силен внос от Пакистан, което също така подчертава причинно-следствената връзка между дъмпинговия внос и вредите, претърпени от производството на [Съюза]“.
- 12 Накрая, в анализа на ефекта от другите фактори Съветът посочва в съображение 109 от спорния регламент, че вносът с произход от трети страни, различни от Индия и Пакистан, е нараснал по време на периода на разследване. В това отношение Съветът подчертава, че „[к]ато се имат предвид корпоративните връзки между Турция и дружествата от [Съюза], съществува известна пазарна интеграция под формата на междуфирмена търговия между производителите износители от Турция и операторите в [Съюза], което предполага че решението за внос от тази страна не е свързано с цените. Това се потвърждава от средната цена на вноса на спално бельо от Турция през [периода на разследване], която е с почти 45 % по-висока от тази за Индия и с 34 % от тази за Пакистан. Следователно, не е вероятно вносът с произход от Турция да е нарушил причинно-следствената връзка между дъмпинговия внос от Пакистан и вредата, претърпяна от производството на [Съюза]“.
- 13 В съображение 112 от спорния регламент Съветът накрая посочва, че „[б]еше предявена претенция, че търсенето на спално бельо, направено от производството на [Съюза], е намаляло по обем, тъй като производството на [Съюза] се е съсредоточило в горния край на пазара, където обемът на продажбите е по-малък. Същевременно, както беше посочено по-горе, общото потребление на спално бельо в [...] не е спаднало, а по-скоро се е увеличило през разглеждания период. Повечето от производителите в [Съюза] имат различни производствени линии за отделните сегменти на пазара. Марките в горния сегмент на пазара генерират висок марж, но се продават в много малки количества. За да максимизира използването на капацитета и да покрие фиксираните разходи по продукцията, производството на [Съюза] се нуждае и от големи обеми на продажби в нискоценовия сегмент на пазара. Няма показатели за намаляване на търсенето в този сегмент на пазара. Същевременно той се завладява все повече от внос на ниски цени, което причинява вреди на производството на [Съюза]. Като се има предвид общото покачване на потреблението, което не се ограничава до някакъв определен сегмент на пазара, не може да се приеме, че положението с търсенето [в рамките на Съюза] нарушава причинно-следствената връзка между дъмпинговия внос от Пакистан и вредите, претърпени от производството на [Съюза]“.
- 14 Съгласно член 1, параграф 1 от спорния регламент се налага антидъмпингово мито от 13,1 % върху вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан, класирано в кодовете по Комбинираната номенклатура, посочени в същия регламент.

- 15 Съгласно отнасящо се единствено до дъмпинга частично междинно преразглеждане, извършено служебно съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223, наричан по-нататък „основният регламент“), въз основа на нов период на разследване, включващ времето от 1 април 2003 г. до 31 март 2004 г., Съветът е изменил спорния регламент, като е прел Регламент (ЕО) № 695/2006 от 5 май 2006 г. (ОВ L 121, 2006 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 46, стр. 10), с който се въвеждат нови ставки на антидъмпинговите мита в размер от 0 до 8,5 %. Предвид големия брой производители износители, които са оказали съдействие, е била изготвена извадка, включваща жалбоподателя. Ставката на окончателното антидъмпингово мито, приложима към неговите продукти, е определена в размер на 5,6 %.
- 16 В съответствие с член 11, параграф 2 от основния регламент срокът на действие на така определеното окончателно антидъмпингово мито изтича на 2 март 2009 г., т.е. пет години след въвеждането му.

Жалбата пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 17 С жалба, подадена в Общия съд на 28 май 2004 г., Gul Ahmed сезира Общия съд с искане за отмяна на спорния регламент.
- 18 Тази жалба се основава на пет правни основания, изведени съответно от:
- допуснато при започване на разследването нарушение на член 5, параграфи 7 и 9 от основния регламент и на членове 5.1 и 5.2 от Споразумението за прилагане на член VI на Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „Антидъмпинговият кодекс от 1994 г.“), което се намира в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3),
 - явна грешка в преценката и нарушение на член 2, параграфи 3 и 5 и на член 18, параграф 4 от основния регламент, както и нарушение на Антидъмпинговия кодекс от 1994 г., допуснати при изчисляване на нормалната стойност,
 - нарушение на член 2, параграф 10 от основния регламент, на Антидъмпинговия кодекс от 1994 г. и на задължението за надлежно мотивиране по член 253 ЕО, допуснато при корекцията за митни сборове, които не се събират или се възстановяват, извършена при сравняване на нормалната стойност с износната цена,
 - явна грешка в преценката и нарушение на член 3, параграфи 1—3 и 5 от основния регламент, както и нарушение на Антидъмпинговия кодекс от 1994 г., допуснати при установяването на наличие на съществена вреда,
 - явна грешка в преценката и нарушение на член 3, параграфи 6 и 7 от основния регламент и на Антидъмпинговия кодекс от 1994 г., допуснати при установяването на наличие на причинно-следствена връзка между вноса, за който се твърди, че е дъмпингов, и твърдяната вреда.

- 19 С решение от 27 септември 2011 г., Gul Ahmed Textile Mills/Съвет (Т-199/04, непубликувано, EU:Т:2011:535), Общият съд, без да разгледа другите основания, които са изложени пред него, уважава третата част от петото основание с мотива, че Съветът е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е разгледал въпроса дали в приложение на член 3, параграф 7 от основния регламент премахването на предишните антидъмпингови мита и прилагането на система от общи тарифни преференции в полза на Пакистан води до прекъсване на причинно-следствената връзка между дъмпинговия внос от Пакистан и вредата, претърпяна от производството на Съюза, и отменя спорния регламент в частта, която се отнася до Gul Ahmed.
- 20 Съветът, в подкрепа на който встъпва Комисията, обжалва това решение с искане то да бъде отменено.
- 21 С решение от 14 ноември 2013 г., Съвет/Gul Ahmed Textile Mills (С-638/11 Р, EU:С:2013:732), Съдът отменя решението от 27 септември 2011 г., Gul Ahmed Textile Mills/Съвет (Т-199/04, непубликувано, EU:Т:2011:535), и връща делото на Общия съд за ново разглеждане.
- 22 На 26 ноември 2015 г. Общият съд провежда съдебно заседание по дело Т-199/04 RENV. В това заседание Съветът, подкрепян от Комисията, поддържа, че Gul Ahmed вече няма правен интерес от производството.
- 23 В подкрепа на това процесуално възражение двете институции посочват, че срокът на действие на наложените с разглеждания регламент антидъмпингови мита е изтекъл на 2 март 2009 г., така че износът на въпросния продукт вече не подлежи на обмитяване. Те поддържат също така, че в съответствие с член 46 от Статута на Съда на Европейския съюз определеният срок за предявяване на иск за извъндоговорна отговорност за причинена от прилагането на тези мита вреда е изтекъл на 1 март 2014 г. и че правото на възстановяване на антидъмпинговите мита съгласно член 236 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) също е погасено по давност. Те твърдят, че исканата отмяна следователно вече не може да бъде от полза за Gul Ahmed.
- 24 Общият съд дава на Gul Ahmed двуседмичен срок от датата на заседанието да представи становището си по процесуалното възражение, изведено от така изтъкнатото отпадане на правния интерес.
- 25 С писмо от 10 декември 2015 г. Gul Ahmed представя становището си, в което поддържа, че продължава да има правен интерес от производството. Във връзка с това той изтъква доводи, изведени: първо, от запазване на интереса му Съветът да му възстанови направените в производството разноси; второ, от възможността в бъдеще да предяви иск за обезщетение за вредите, причинени му от непроизнасянето на съдилищата на ЕС в разумен срок; трето, от възможността да му бъдат възстановено платеното окончателно антидъмпингово мито; четвърто, от интереса му да се гарантира, че подобна незаконосъобразност няма да се допуска за в бъдеще, и пето, от възможността да възстанови доброто си име чрез продължаване на производството.
- 26 С писма от 6 и 20 януари 2016 г. Комисията и Съветът представят становищата си. По същество те искат от Общия съд да отхвърли доводите на Gul Ahmed и да постанови, че дружеството е изгубило всякакъв правен интерес от производството.
- 27 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата на Gul Ahmed.

Исканията на страните в производството по обжалване

- 28 Жалбоподателят иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и да осъди Съвета да заплати съдебните разноски, направени в производството по обжалване и в производството пред Общия съд.
- 29 Съветът и Комисията искат от Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски по производството.

По жалбата

- 30 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва две основания, които са изведени, от една страна, от това, че Общият съд, като е постановил, че вече няма основание за произнасяне по второто и третото основание с мотива, че жалбоподателят повече няма правен интерес, е нарушил член 36 от Статута на Съда на Европейския съюз във връзка с изискването за мотивиране на съдебните решения и е допуснал грешка при прилагане на правото, и от друга страна, от това, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото и е изопачил фактите, що се отнася до отхвърлянето на петото му основание.

По първото основание

Доводи на страните

- 31 Първото основание се отнася до мотивите на обжалваното съдебно решение, съдържащи се в точки 42—60 от него. То се състои от четири части.
- 32 С първата част от първото основание жалбоподателят по същество упреква Общия съд, че в точки 49, 57 и 60 от обжалваното съдебно решение не е изпълнил задължението си за мотивиране и е нарушил член 129 от Процедурния правилник на Общия съд, като е изискал от него да докаже запазването на правния му интерес в рамките на производството, с което се иска отмяна на спорния регламент, докато според него правният интерес трябва да бъде доказан от жалбоподателя единствено към момента на подаване на искането за отмяна на съответния акт, и след като този интерес бъде доказан, страната, която твърди, че посоченият интерес е отпаднал, трябва да го докаже. Той добавя, че Общият съд е нарушил правото на защита, като е разгледал единствено изложените доводи за доказване на запазването на правния му интерес, без да вземе предвид останалите материали по делото.
- 33 В рамките на втората част от първото основание жалбоподателят твърди, обратно на това, което Общият съд приема в точка 58 от обжалваното съдебно решение, че грешките при определянето на експортната цена и на нормалната стойност, както и тези, свързани с изчисляването на дъмпинга, представляват свързани с методологията грешки, които е вероятно да бъдат възпроизведени в бъдеще, а не обикновени специфични за делото съществени грешки, като това е трябвало да доведе до отмяна на спорния регламент, още повече че в общ интерес на Съюза е тези нередности, с които се нарушава член 2 от основния регламент, да бъдат санкционирани.
- 34 В рамките на третата част от първото основание жалбоподателят оспорва точка 58 от обжалваното съдебно решение, тъй като, отбелязвайки, че корекцията за митни сборове, които не се събират или се възстановяват съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент, е била частично отхвърлена, доколкото това искане не е било подкрепено от никакво подходящо доказателство, Общият съд не е изпълнил задължението си за мотивиране.

- 35 С четвъртата част от първото си основание жалбоподателят упреква Общият съд, че не е отговорил на довода, че липсата на правен интерес от отмяната на актове, които не са довели до събиране на суми и чийто срок на действие е изтекъл, преди Общият съд да се произнесе по валидността на тези актове, би довело до това спрямо тези актове да не бъде упражнен съдебен контрол, което би представлявало нарушение на член 263 ДФЕС, както Общият съд вече е постановил в решение от 18 март 2009 г., *Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adepteck Precision/Съвет* (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 36 Съветът и Комисията оспорват доводите на жалбоподателя.

Съображения на Съда

- 37 Що се отнася до първата част от първото основание, съгласно постоянната практика на Съда жалба за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако това лице има интерес от отмяната на обжалвания акт. Такъв интерес предполага, че отмяната на този акт може сама по себе си да породви правни последици и че жалбата може по този начин чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала. Доказването на такъв интерес, който се преценява към деня на подаване на жалбата и който представлява основно и първостепенно изискване за всяка жалба, подадена по съдебен ред, трябва да се извърши от жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 4 юни 2015 г., *Andechser Molkerei Scheitz/Комисия*, C-682/13 P, непубликувано, EU:C:2015:356, т. 25—27 и цитираната съдебна практика).
- 38 Освен това този интерес трябва да продължава да съществува до приключване на производството, а юрисдикцията, пред която производството е висящо, може служебно и във всеки един момент от производството да повдигне въпроса за липсата на интерес на една от страните да поддържа искането си поради възникване на събитие, настъпило след датата на подаване на жалбата (вж. в този смисъл решения от 19 октомври 1995 г., *Rendo и др./Комисия*, C-19/93 P, EU:C:1995:339, т. 13, и от 17 септември 2015 г., *Mory и др./Комисия*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 57).
- 39 Ако Общият съд да може да повдигне служебно и във всеки един момент от производството въпроса за липсата на запазване на правния интерес на жалбоподателя, той също така може да разгледа такъв въпрос, когато той е бил повдигнат в хода на производството от страна, която в това отношение се позовава на достатъчно сериозни доказателства.
- 40 В рамките на това разглеждане Общият съд следва да прикани жалбоподателя да изрази становището си по този въпрос и да му предостави възможност да представи доказателства, които са от естество да обосноват по подходящ начин запазването на правния му интерес.
- 41 В случая в съдебно заседание на 15 ноември 2015 г. пред Общия съд Съветът и Комисията са заявили, че вече няма основание за произнасяне поради факта на отпадане на правния интерес на жалбоподателя, като във връзка с това са се позовали на достатъчно сериозни доказателства. След това съдебно заседание жалбоподателят е приканен да изрази становището си по този въпрос и му е предоставена възможност да представи всякакво доказателство, което би могло да обори твърденията на институциите.
- 42 По този начин Общият съд нито е нарушил тежестта на доказване, нито пък не е изпълнил задължението си за мотивиране, като е постановил, че вече няма основание за произнасяне по второто и третото основание с мотива, че след като е разгледал съвкупността от фактически и правни обстоятелства, на които се позовават страните относно запазването на правния интерес

на жалбоподателя и във връзка с които те са имали възможност да изразят становището си, е приел, че жалбоподателят не е обосновал по подходящ начин факта, че продължава да има интерес във връзка с тези две основания, с които цели отмяната на спорния регламент.

- 43 Освен това неправилно жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил правото на защита, тъй като, след като е предоставил на последния възможност да изрази становището си по процесуалното възражение, изведено от отпадане на правния интерес, Общият съд е отговорил на съвкупността от фактически и правни обстоятелства, които жалбоподателят е изложил, за да обоснове запазването на този интерес, което е бил длъжен да направи, както беше посочено в точки 39 и 40 от настоящото решение.
- 44 От тези обстоятелства следва, че първата част на първото основание следва да бъде отхвърлена като неоснователна.
- 45 Що се отнася до втората част от първото основание, следва да се отбележи, че съгласно постоянната практика на Съда жалбата трябва точно да посочва пороците на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и конкретните правни доводи, с които се подкрепя това искане, и не трябва всъщност да представлява просто искане за преразглеждане на подадената до Общия съд жалба (вж. в този смисъл определение от 17 септември 1996 г., *San Marco/Комисия*, C-19/95 P, EU:C:1996:331, т. 37 и 38).
- 46 В настоящия случай жалбоподателят единствено изтъква в жалбата си грешки в методологията на изчисляване, без да ги характеризира, и несъответствия в резултатите от изчисляването на дъмпинга, без да доказва причините, поради които тези грешки е вероятно да бъдат възпроизведени в бъдеще. Освен това, както посочва генералният адвокат в точка 75 от заключението си, в съдебно заседание пред Съда жалбоподателят твърди, че според него Комисията е направила констатациите си въз основа на произволни *ad hoc* решения, без да определи каквато и да било конкретна методология на изчисляване. По този начин самият жалбоподател признава в съдебно заседание, че твърдените грешки са специфични за настоящия случай.
- 47 Поради това втората част трябва да бъде отхвърлена като недопустима.
- 48 Що се отнася до третата част от първото основание, следва да се отбележи, както генералният адвокат посочва в точка 78 от заключението си, че тя се основава на очевидно неправилно тълкуване на точка 58 от обжалваното съдебно решение, с което Общият съд се е ограничил да констатира, че жалбоподателят няма правен интерес с мотива, че съображенията, които се съдържат в спорния регламент, и чиято законосъобразност жалбоподателят оспорва, са тясно свързани с конкретните обстоятелства по разглежданото от него дело. В този контекст в посочената точка 58 Общият съд единствено отбелязва, че корекцията за митни сборове, които не се събират или се възстановяват, е била частично отхвърлена от Съвета поради липсата на подходящи доказателства, представени от жалбоподателя.
- 49 От това следва, че третата част от първото основание трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.
- 50 Що се отнася до четвъртата част от първото основание, в самото начало следва да се отбележи, че разсъжденията, изложени от Общия съд в точки 56 и 57 от решение от 18 март 2009 г., *Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет* (T-299/05, EU:T:2009:72), имат за пряка цел да оборят изтъкнатите от Съвета по това дело доводи, изложени накратко в точка 44 от посоченото съдебно решение, съгласно които жалбоподателите по това дело не обосновават повече наличието на правен интерес, доколкото след подаване на жалбата за отмяна регламентът, чиято отмяна се иска, е бил изтекъл и доколкото те не са платили никакви антидъмпингови мита въз основа на този регламент.

- 51 Следва обаче да се подчертае, че в обжалваното съдебно решение Общият съд по никакъв начин не е констатирал отпадането на правния интерес на жалбоподателя единствено на основанията, че спорният регламент не поражда повече правни последици към момента на произнасянето по жалбата за отмяна и че жалбоподателят не е доказал, че е плащал антидъмпингови мита съгласно този регламент.
- 52 Всъщност, за да констатира, че вече няма основание за произнасяне по второто и третото основание, Общият съд се позовава на пет основания, а именно, първо, искането за възстановяване на съдебните разноски по производството не може да се счита като обосноваващо запазването на правния интерес на жалбоподателя (т. 52 от обжалваното съдебно решение), второ, твърдяната прекомерна продължителност на това производство също така не е от естество да обоснове запазването на правния му интерес (т. 53 от обжалваното съдебно решение), трето, жалбоподателят не доказва плащането на антидъмпингови мита, извършено в приложение на спорния регламент, като плащането на антидъмпинговите мита от страна на неговото дъщерно дружество е било извършено не в приложение на спорния регламент, а на Регламент № 695/2006, който го изменя (т. 54 и 55 от обжалваното съдебно решение), четвърто, нередовностите, от които е засегнат спорният регламент, не биха могли да се възпроизведат независимо от обстоятелствата по делото (т. 56—58), и пето, не е бил обоснован доводът, изведен от възстановяването на доброто име на жалбоподателя (т. 59).
- 53 Освен това следва да се отбележи, че в точка 54 от посоченото решение Общият съд приема, че с Регламент № 695/2006 се установява нова нормална стойност и сравнява последната с износната цена, за да стигне до извода, че жалбоподателят няма повече правен интерес относно второто и третото основание, изведени съответно от грешки, допуснати в спорния регламент, що се отнася до установяването на нормалната стойност, и при сравняването на последната с износната цена в спорния регламент, при липсата на искане за възстановяване на митата, събрани въз основа на последно посочения регламент.
- 54 Както отбелязва генералният адвокат в точка 99 от заключението си, Общият съд обаче правилно е стигнал до този извод, доколкото жалбоподателят в срок от три години от датата на уведомяване за митническото задължение, предвидено в член 121, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 2013 г., стр. 1), не е доказал, че е поискал от митническите органи възстановяването на сумите въз основа на акта, които счита за незаконен (вж. в този смисъл решения от 27 септември 2007 г., *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, т. 67, и от 4 февруари 2016 г., *C & J Clark International* и *Puma*, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 188 и цитираната съдебна практика).
- 55 От това следва, че обратно на това, което твърди жалбоподателят в подкрепа на четвъртата част от първото му основание в рамките на настоящото обжалване, обжалваното съдебно решение позволява да се разберат съображенията, поради които Общият съд не е пренесъл разсъжденията, изложени в точки 56 и 57 от решение от 18 март 2009 г., *Shanghai Excell M&E Enterprise* и *Shanghai Adeptech Precision*/Съвет (T-299/05, EU:T:2009:72), към настоящия случай.
- 56 Поради това, тъй като четвъртата част от първото основание също следва да бъде отхвърлена като неоснователна, това основание следва да се отхвърли изцяло.

По второто основание

Доводи на страните

- 57 С второто основание жалбоподателят оспорва точки 162, 163, 168, 169 и 170 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд отхвърля петото му основание в подкрепа на жалбата му за отмяна, според което причинно-следствената връзка между вноса на спално бельо от Пакистан и значителната вреда, претърпяна от производството на Съюза в тази област, са поставени под въпрос, от една страна, от пренасочването на това производство към сектора на луксозните стоки, и от друга страна, от увеличаването на вноса в Съюза от турски производители, свързани с тези на Съюза.
- 58 С първата част от второто си основание жалбоподателят поддържа, че Общият съд е изопачил фактите, като в точки 162 и 163 от обжалваното съдебно решение е приел, че пренасочването на производството на Съюза към горния сегмент на пазара не може да се счита, че е от естество да постави под съмнение причинно-следствената връзка между дъмпинговия внос от Пакистан и вредата, претърпяна от това производство, докато в съображения 92 и 112 от спорния регламент се констатира, че обемите на продажбите в този сектор са били по-малки. Той добавя, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е отговорил на довода му, че преориентирането на производството на Съюза е било започнало преди началото на периода на разследване.
- 59 С втората част от второто си основание жалбоподателят твърди, че в точка 168 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изопачил обстоятелствата, които са изложени в спорния регламент, като е приел, че фактът, че институциите са констатирали определени връзки между производството на Съюза и други страни, сам по себе си не означава, че те са били запознати със стратегия за преместване, докато в съображение 109 от спорния регламент се констатира съществуването на връзки между производството на Съюза и турското производство, както и съществуването на известна пазарна интеграция на последно посоченото производство, което подчертава съществуването на стратегия за преместване на производството на Съюза към Турция.
- 60 Жалбоподателят добавя, че що се отнася до точка 169 от обжалваното съдебно решение, Общият съд е изопачил фактите, като е приел, че той е заявил, че преместването на производството на спално бельо от производството на Съюза към други страни е нарушило причинно-следствената връзка между претърпяната от това производство вреда и вноса от Пакистан. Той посочва освен това, че Общият съд не е мотивирал твърдението, изложено в точка 170 от обжалваното съдебно решение, че в съображения 109—111 от спорния регламент се изтъква, че Съветът надлежно е преценил въздействието на вноса на съответния продукт от Турция. Накрая, той твърди, че в обжалваното съдебно решение също така няма анализ на комбинирания ефект от насочването на производството на Съюза към сектора на луксозните стоки и на успоредното нарастване на вноса от турски производители, свързани с производството на Съюза.
- 61 Съветът и Комисията оспорват доводите на жалбоподателя.

Съображения на Съда

- 62 Следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда изопачаването на фактите и доказателствата трябва ясно да произтича от материалите по делото, без да е необходимо да се прибегва до нова преценка на тези елементи (решение от 2 юни 2016 г., Photo USA Electronic Graphic/Съвет, C-31/15 P, непубликувано, EU:C:2016:390, т. 52 и цитираната съдебна практика).

- 63 Освен това съгласно практиката на Съда в областта на общата търговска политика, и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията, институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите и политическите положения, които трябва да разглеждат. Що се отнася до съдебния контрол върху такава преценка, той трябва да се сведе до проверката на това дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, въз основа на които е направен оспореният избор, са установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката им или злоупотреба с власт (вж. в този смисъл решения от 7 май 1987 г., *Nachi Fujikoshi/Съвет*, 255/84, EU:C:1987:203, т. 21, и от 14 декември 2017 г., *ЕВМА/Giant (Китай)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 68 и цитираната съдебна практика).
- 64 Съдът също така е постановил, че упражняваният от Общия съд контрол върху доказателствата, на които почиват констатациите на институциите на Съюза, не съставлява нова преценка на фактите, която да замества тази на посочените институции. При този контрол не се нарушава широкото право на преценка на тези институции в областта на търговската политика, а само се установява дали въпросните доказателства могат да подкрепят направените от институциите изводи. Общият съд съответно трябва да провери не само истинността на посочените доказателства, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които следва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и дали могат да подкрепят направените изводи (решение от 14 декември 2017 г., *ЕВМА/Giant (Китай)*, C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 69 и цитираната съдебна практика).
- 65 В настоящия случай, що се отнася до оплакването за изопачаване, на което се позовава жалбоподателят в първата част от второто си основание, насочено срещу точки 162 и 163 от обжалваното съдебно решение, следва, що се отнася до съображенията, посочени в първата от тези точки, да се подчертае, че в съображения 92 и 112 от спорния регламент се посочва, от една страна, че „производството на [Съюза] е било принудено да се насочи към повече продажби в нишата за продукти с висока стойност, тъй като неговите продажби в голям обем на масовия пазар са изгласкани от вноса от страни с ниски цени“, и от друга страна, че „[п]овечето от производителите в [Съюза] имат различни производствени линии за отделните сегменти на пазара. Марките в горния сегмент на пазара генерират висок марж, но се продават в много малки количества. За да максимизира използването на капацитета и да покрие фиксираният разход по продукцията, производството на [Съюза] се нуждае и от големи обеми на продажби в нискоценовия сегмент на пазара. [...] Като се има предвид общото покачване на потреблението, което не се ограничава до някакъв определен сегмент на пазара, не може да се приеме, че положението с търсенето [в рамките на Съюза] нарушава причинно-следствената връзка между дъмпинговия внос от Пакистан и вредите, претърпени от производството на [Съюза]“.
- 66 Противно на твърденията на жалбоподателя, точка 162 от обжалваното съдебно решение, съгласно която значителната вреда на производството на Съюза не би могла да се обясни с твърдяното намаляване на търсенето в сектора на луксозните стоки, доколкото търсенето в Съюза се е увеличило във всички сектори, не противоречи по никакъв начин на споменатите в предходната точка две съображения, поради което това твърдение за нарушение следва да се отхвърли като неоснователно.
- 67 Що се отнася до твърдението за нарушение във връзка с точка 163 от обжалваното съдебно решение, следва да се отбележи, че мотивът, изложен в точка 162 от обжалваното съдебно решение, сам по себе си е достатъчен да обоснове отхвърлянето на твърдението на жалбоподателя.
- 68 Ето защо това твърдение за нарушение следва да се отхвърли като неотнормимо. Следователно първата част на второто основание следва да се отхвърли.

- 69 Що се отнася до втората част от второто основание, насочена срещу точки 168—170 от обжалваното съдебно решение, следва да се отбележи, че в съображения 109 и 111 от спорния регламент Съветът посочва, че съществуват връзки между производството на Съюза и турското производство, както и известна пазарна интеграция под формата на междуфирмена търговия, което предполага, че решението за внос от тази страна не е свързано единствено с цените. Той приема, че вносът от други трети страни, различни от Пакистан, не е от естество да постави под съмнение причинно-следствената връзка между подпомагания от дъмпинг внос от Пакистан и вредата, претърпяна от производството на Съюза, тъй като цените на продуктите от тези други трети страни са били по-високи от тези на пакистанското производство.
- 70 Що се отнася, най-напред, до точка 168 от обжалваното съдебно решение, съгласно която „фактът, че институциите са констатирали определени икономически връзки между производството на Съюза и други страни, сам по себе си не означава, че те са били запознати със стратегия за преместване, с която се цели да се замени производството на Съюза с производство, което се премества“, от нея не става очевидно, че Общият съд е изопачил споменатите в предходната точка обстоятелства, доколкото констатацията за съществуването на връзки между производството на Съюза и турското производство, както и за внос, който е мотивиран не само от цената, сама по себе си не е достатъчна, за да покаже наличието на доброволна стратегия за преместване в рамките на производството на Съюза, която да е от естество да постави под съмнение съществуването на вредата, претърпяна от посоченото производство на Съюза поради вноса от Пакистан.
- 71 Ето защо и в приложение на съдебната практика, посочена в точка 62 от настоящото решение, следва да се отхвърли като неоснователно твърдението за нарушение, изтъкнато от жалбоподателя в подкрепа на втората част от второто му основание, съгласно което Общият съд в точка 168 от обжалваното съдебно решение е изопачил изложените пред него факти.
- 72 На следващо място, що се отнася до твърдението за нарушение във връзка с точка 169 от обжалваното съдебно решение, което също е свързано с изопачаване от Общия съд на изложени на неговата преценка факти, следва да се отбележи, че в точка 172 от жалбата си за отмяна жалбоподателят потвърждава, че „доколкото слабата загуба на пазарен дял, претърпяна от производството, разположено в [Съюза], е била компенсирана от увеличаване на пазарния дял на вноса от производство, което е преместено и контролирано от производство [на Съюза], всяка евентуална вреда, претърпяна от производството [на Съюза], е причинена не от вноса от Пакистан, а от решението на производителите [на Съюза] да прибягнат до офшорно производство, контролирано от тях, за да си доставят спално бельо на ниски цени и да го продават в [Съюза]“.
- 73 Ето защо, противно на твърденията на жалбоподателя в рамките на настоящото твърдение за нарушение, с изложените в горната точка съображения той поставя под съмнение съществуването на причинно-следствена връзка между вредата, претърпяна от производството на Съюза и вноса от Пакистан.
- 74 Следователно това твърдение за нарушение трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.
- 75 Що се отнася до третото твърдение за нарушение, изтъкнато от жалбоподателя в подкрепа на втората част от второто му основание, следва да се приеме, че Общият съд надлежно е мотивирал решението си, като е постановил в точка 170 от обжалваното съдебно решение, че от съображения 109—111 от спорния регламент е видно, че Съветът надлежно е преценил въздействието на вноса на съответния продукт от други трети страни, включително от Турция, и че без да допусне явна грешка в преценка, е могъл да достигне до извода, че относително високите цени на вноса с произход от тези страни спрямо цените на вноса с произход от Пакистан не допускат вносът с произход от третите страни да наруши посочената причинно-следствена връзка.

- 76 Всъщност, след като е посочил, че жалбоподателят не представя никакви доказателства, които да са от естество да поставят под съмнение тази причинно-следствена връзка, Общият съд е приел, че Съветът не е допуснал явна грешка в преценката на фактите и че обстоятелствата, посочени в спорния регламент, са от естество надлежно да докажат наличието на такава причинно-следствена връзка.
- 77 Следователно това твърдение за нарушение трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.
- 78 Накрая, що се отнася до твърдението за нарушение във връзка с липсата на анализ на комбинирания ефект от другите фактори, следва да се отбележи, че в точки 178—181 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изложил мотивите, поради които не следва те да бъдат подложени на анализ, без жалбоподателят да обяснява в жалбата си причините, поради които Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото.
- 79 Тъй като това твърдение за нарушение следва да се отхвърли като недопустимо, следователно втората част от второто основание следва да се отхвърли като частично недопустима и частично неоснователна.
- 80 От гореизложеното следва, че второто основание трябва да бъде отхвърлено като частично недопустимо и частично неоснователно, както и цялата жалба — като частично неоснователна и частично недопустима.

По съдебните разноски

- 81 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 82 Тъй като Съветът и Комисията са направили искане Gul Ahmed да бъде осъдено да заплати съдебните разноски и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**
- 2) Осъжда Gul Ahmed Textile Mills Ltd да заплати съдебните разноски.**

Подписи